

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĪETIES!

CETURTDIEN,
1986. GADA
29. MAIJA
Nr. 63 (5447)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Atbalstām Miera fondu

Sodien mums spoži spīd saule, zied dārzeņi, priecīgi un jautri smejas mūsu bērni. Bet ne visur ir tik laimīgi uz planētas. Vēl joprojām daudzās vietās pastāv «karstie punkti», kur līst nevalnīgu cilvēku asinis, grūst mājas, let bojā materiālās vērtības. Mēs varam iedomāties, kādu drausmīgu postu var izraisīt atomkarš. Vēl joprojām daudzi jo daudzi cilvēki cīnās par Černobīlas atomelektrostācijas avārijas seku novēršanu. Tas bija «mierīgais atoms», bet kādus zaudējumus radīja. Kas gan sagaidāms, ja valū laus «kara atomam»? Visi padomju ļaudis saprotoši attiecas pret notiekošo, palīdz cietušajiem. Bet vai šo notikumu var salīdzināt ar to milzu spēku, kas ieslēgts atombombās. Cik tādu var tikt palaists kara gadījumā?

Mēs nevēlmies savu un visas

cilvēces bojāeju, mēs negribam, lai tiktu uzspriecinātas mūsu kopīgās mājas — mūsu planēta Zeme. Mēs gribam mierīgi strādāt, dzīvot, audzināt bērnus. Mēs esam par mieru un atbalstām to. Tāpēc vienprātīgi bija rajona centra poliklīnikas divu kolektīvu — rentgenoloģiskās un stomatoloģiskās nodaļu kolektīvu arodbiedrības locekļu sapulces lēmums: kārtējās prēmijas par darbu pārskaitīt Miera fondā. Varbūt kopā iznāk ne visai iespaidīga summa — 70 rubļi, tomēr dārgs ir tas, kas nāk no sirds.

Ja katrs mēs ziedosim savu ar savu un droši pateiksim savu stingro: «Karam — nē!», mūsu zīlajām debesīm nesamāksies tumši nelaiimes padebeši.

I. BORISENKOVA,
Preiļu poliklīnikas rentgenlaborante

Sākusies kūdras ieguves sezona

Purvos maija saulīte izkaltējusī zemes slāni virskārtu, un Līvānu kūdras fabrikas kolektīvam sākusies piecdesmit trešā darba sezona. Patlaban lielākās grūtības uzņēmumam rada darbinieku trūkums. Daļa aizvietoja ar praktikantiem no Jaunaglonas, kā arī citām lauku profesionāli tehniskajām vidusskolām, kur sagatavo mehanizatorus. Taču, neskatoties uz to, ja laiks nav lietains, dienas normu kūdras ieguvēji kopumā izpilda un pārsniedz.

Labā darba ritma uzņemšanu lielā mērā ir sekmējusi pienācīga tehnikas sagatavošana. Šim jautājumam jau laikus pievērsa uzmanību fabrikas administrācija, partijas pirmorganizācija. Tādēļ atpalcēju nebija. Kā labākā jāatzīmē B. Deikas brigāde no Pētermuizas iecirkņa. Tajā pārsvarā ir pieredzējuši mehanizatori. Vēl pie uzņēmuma darba veterāniem, kuri arvien ir darba ierindā, jānosauc, piemēram, A. Krompāns, H. Selickis. Vecākie biedri pastāvīgi cenšas sava arda zināšanas nodot jaunajiem kūdras ieguvējiem un praktikančiem.

G. GROTPUS

DĀRZKOPJU VASARA

Sējumu savlaicīga kopšana — viens no ražības saskatāmajiem. Šo domu čakli apstiprina mehanizators Pēteris Vucens, Raitāk par pārējiem stādāmās mašīnas apkalpošana un stādījumu kvalitātes pārbaude sokas Agripinai Afonīnai, Annai Dimantei, Lidijai Vucenai un Janīnai Ostonei.

Dārzenu platību iridnāšanu, miglošanu un pārējo kopšanu otro sezonu veic pieredzējušais mehanizators Pēteris Kalnmalā. Viņš uzsācis otrreizēju iridnāšanu.

Dārzenu ravēšanā čakli strādā Līvānu 1. vidusskolas audzēkņi. Jersikas astongadīgās skolas skolnieki savukārt palīdz stādīt tomātus un novākt skābenes.

Dārzkopjiem ir lielas grūtības ar skābeni realizāciju. Rajona sagādes organizācijas šos pirmos vitamīniem bagātos zaļumus pieņem ļoti mazos daudzumos.

V. ZEILANE,
kolhoza «Rīts» partijas pirmorganizācijas sekretāre, preses grupas locekle

VĀRDS PRESES GRUPĀM

Jūtama palīdzība

Pavasara lauku darbos rajona kolhoziem un padomju saimniecībām centīgi palīdzējušas «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības sējumu virsmēģošanas un augu aizsardzības vienības.

Apvienībai pirmajā pusgadā jāizved 250 tūkstoši tonnu un jāiestrādā 140 tūkstoši tonnu augus dzīvošā mēslojuma. Sējas periodā rosījās četras brigādes. Tās uz tūriem nogādāja pāri par 40 tūkstošiem tonnu un iestrādāja augsnē 68,8 tūkstošus tonnu kūtsmēslu un kompostu. Apkopojot brigāžu veikumu, redzam, ka līdz 19. maijam labāk nekā pārējiem veicies Marjana Leščika un Poliekta Ivanova vadītājiem darba kolektīviem. Šīs brigādes ik dienas iestrādājušas augsnē 600 līdz 800 tonnas mēslojuma.

Bezūdens amonjaka iestrādi plānojam sējas laikā paveikt 300 hektāru platībā. Nodoms pārsniedzām trīskārtīgi — 923 hektāri. Savu uzdevumu izpildi dienu no dienas vairoja Jāņa Kočkera posms. Viņa vīri pieveica 470 hektārus.

No 28. aprīļa līdz 19. maijam 835 hektāru platībā iesējām sauso minerālmēslus, tajā skaitā divas trešdaļas (556 hektārus) apstrādājām ar KAS. Sajā dar-

bā pārkāps par citiem bija Georga Spūļa posms.

Augu aizsardzības darbus veic seši posmi. Otrajā ceturksnī nepieciešams apstrādāt 11 030 hektāru, faktiski līdz 19. maijam esam nomīģojuši 4 460 hektārus. Labi šo darbu veic Jāņa Vaivoda vīri. Viņa posms augu aizsardzības darbus izpildījis 1 601 hektārā.

Vienu no trijiem šķidrā mēslojuma iestrādes posmiem vada Roberts Verze. Darbs sokas. Kopā šis mēslojums jau iestrādāts 5 715 hektāru platībā. Pusgadā plānoti 9 050 hektāri.

Sogad lielu palīdzību sniedza lauksaimniecības aviācija, veicot lidojumus ne tikai no Oškālna, bet arī no Kirova saimniecības lidlauka. Ar aviācijas palīdzību Oškālna kolhozs virsmēģoja vairāk par diviem tūkstošiem hektāru. Kolhozos «Zelta vārpa», «Dzintars», Kirova kolhoza un Rudzātu padomju saimniecībā lidotāji ar sausajiem minerālmēsliem apstrādāja vairāk nekā 500 hektārus katrā saimniecībā. Kopā rajonā šādā veidā virsmēģoti 6 459 hektāri.

I. ZENOVJEVS,
«Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības priekšsēdētāja vietnieks ražošanā

Te ievāksim graudus

Ziemājus graudiem audzējam 730 hektāru platībā. Jau agri pavasarī uzsākām to virsmēģošanu. Pirmoreiz lielākos masīvos — 500 hektāriem rudzu sauso mēslojumu izsējām ar lidmašīnu. Pārējās platībās devās minerālmēslu sējēji ar traktoriem. Mazākajos mitrajos tūrumos sējām ar rokām.

Pašlaik 680 hektāri virsmēģoti otrreiz. No tiem 250 — ar karbamīda un amonija salpētra šķidrumu ūdeni. KAS šķidrumu sagatavoja un pieveda Jāzeps Onckulis, miglošanas agregātu vadīja Andris Seikstulis. Pēc galvenā agronoma vietās izpildītāja Jāzēpa Pastara un agroķīmikas Lilitas Bulmeisteres vērtējuma viņi, kā arī minerālmēslu sējēji ar RUMiem — brāļi Antons un Jānis Griboņiki, Antons Goldovs. Vasilijs Volkovs un Roberts Rubins strādā labi.

J. BEBRIS,
Rudzātu padomju saimniecības preses grupas vadītājs

VESTIS NO M. GORKIJA KOLHOZA

Puiši attaisno cerības

Pavasara sējas dienās sparīgi strādāja mūsu saimniecības komjauniešu un jauniešu posms, kuru vadīja mehanizators Dmitrijs Dukalevs — ieguva otro vietu. Pats Dmitrijs apsēja vairāk nekā pusotra simta hektāru. No jaunajiem labākais rezultāts bija Vasilijam Bogdanovam — tuvu diviem simtiem hektāru.

Kad galvenie uzdevumi bija veikti, abi mehanizatori no savas ceturtais brigādes uz lauku pārcēlās uz otro, kur bija radies sastrēģums, un palīdzēja to likvidēt, tad piedalījās palikušo tukšo vietu apsēšanā. Abiem viņiem ir MTZ markas traktori, lai arī dažādas modifikācijas, tātad, paši visvairāk izmantojamie. Tagad abi puiši gatavojas citiem darbiem. Dmitrijs Dukalevs strādās ar agregātu E-280,

uz kura uzstādīta iekārta preparāta Wiher-Lios ievadīšanai zāles masā. Vasilijs Bogdanovs sēja līnus, bet vēlāk rudenī ar kombainu LKV-4M tos arī novāks.

Viņi abi ir izdarīgi, disciplinēti un apzinīgi, visus darbus veic godam, saudzīgi izturas pret tehniku. Par tādiem mehanizatoriem mūsu kolektīvā nenākas sarkt. Mēs esam pateicīgi viņiem.

J. DOMULEVS,
M. Gorkija kolhoza galvenais dispečers, preses grupas loceklis

ATELĀ: jaunie mehanizatori Vasilijs Bogdanovs (pa kreisi) un Dmitrijs Dukalevs.

J. SILICKA foto

Gatavojamies lopbarības sagādei

Lopbarības konservēšanā ar preparātu Wiher-Lios mums jau ir pieredze, pērn ar to apstrādātā lopbarība bija labas kvalitātes, dzīvnieki to ēda labprāt un deva produkciju. Bija sagatavotas 2 000 tonnas. Sogad domājam iekonservēt trīs tūkstošus tonnu apvītīnātas zāļu masas, kurā būs tauriņzieži un stiebrzāles. Sagatavoti divi agregāti E-280 ar somu dozatoriem, preparāts ievests pietiekamā daudzumā. Jau sakārtotas arī tvertnes, kur atradīsies iekonservētā masa, tās būs pie Indānu lielfermas, kā arī Bortniekos un Sobolevkā. Katrā tvertnē pa tūkstošiem tonnu.

Lopbarības sagādē, tāpat kā nesen aizvadītajā sējā, katrā saimniecības ražošanas iecirknī būs sava tehnoloģiskā vienība (ar konservantiem strādās atsevišķi posmi).

No ilggadīgajām zālēm ieliksim 3 530 tonnas skābsiena, tā gatavošanu sāksim jūnijā pirmajā dekādē. Masas vislabākā kvalitāte ir stiebrzāļu vārpošanas un tauriņziežu butonizācijas sākumā. Sagatavosim arī 1 200 tonnas siena.

A. BRUZGULIS,

M. Gorkija kolhoza galvenais agronoms

Zemei — augstāks novērtējums

Pašlaik M. Gorkija kolhozā tiek ņemti paraugi no dažādām vietām, lai noteiktu zemes novērtējumu. Tagadējais, kurš izteikts 38 ballēs, pastāv jau gadus desmit. Bet pa šo laiku saimniecībā daudz izdarīts augšnes uzlabošanā gan mēslojot, gan kalpojot, veicot meliorāciju, kultūrtehnikos darbus. Tā ka vērtējumam jābūt augstākam.

Saimniecībā iaveic daudz darba, lai iegūtu patiešām augstus zemes kvalitatīvos rādītājus. Tie, protams, jau arī tagad ir cēlušies uz augšu, tomēr ne tik strauji, kā gribētos un kā vajadzētu. Piemēram, visu aizvadīto piecgadi nav bijis nekādu meliorācijas darbu.

21. PMK iesākusi Ošas upes līmeņa regulēšanu. Daļā izdarīta padziļināšana, un tagad ar buldozeru pabeigta krasta uzberumu līdzināšana, bet tālāk no Gribolvas sādās virzienā uz izteci ir jāpārvar dolomīta iegulas, un tur netiek klāt. Te apmēram trīs desmitos hektāru ieliktas drenas, bet to izmaksas ir zem upes līmeņa. Kaut gan izcirsti krūmi, tomēr šī platība stāv atmatā, jo pat viskarstākajās vasarās neizžūst.

Kolhozā meliorēti ir 38 procenti zemju. Tas ir par maz, un tuvākā nākotnē gaida liels darbs.

O. PAUNIŅS

Propagandists dalās pieredzē

No aktīvām mācībām uz aktīvu rīcību

Pastāstīšu par propagandista darbu mūsu skolā. Vispirms par to, ko manuprāt ietver jēdziens «politiskās izglītības aktīvās formas». Ar tām mēs saprotam kopīgu propagandista un klausītāja darbību. Aktīvo darba formu un metožu pielietošana nodarbībās iesaista klausītājus intensīvā patstāvīgas domāšanas procesā, dziļu un noturīgu zināšanu apguvi aktuālos partijas politikas un teorijas jautājumos. Idejiskās pārliecības veidošanos.

Zinātniskā komunisma skolas nodarbībās izmantoju šādas aktīvā darba formas: diskusijas, loģiskos uzdevumus, pedagoģiskās problēmsituācijas, praktiskos uzdevumus klausītājiem, lietiskās spēles.

Par vienu no visefektīvākajām darba formām seminārnodarbībā uzskatu diskusiju. Māka vadīt politisku diskusiju mūsu dienās kļūst par nepieciešamību. Ipaši skolotājam. Tāpēc, ka no viņa aktīvās dzīves nostājas, no viņa mākas vadīt šādas diskusijas ar skolēniem, pierādīt un aizstāvēt savu pārliecību, ir daudzējādā ziņā atkarīgs tas, kāds izaugs mūsu sabiedrības jaunais pilsonis. Ilustrēšu to ar piemēru no diskusijas par tēmu «Skolas reforma par mācīšanas un audzināšanas saikni ar skolēnu sabiedriski derīgu, ražīgu darbu».

Seminārnodarbībā notika diskusija par tēmu «V. I. Leņins par vispārējās un politiskās izglītības vienotību, par darba savienošanu ar mācīšanu un audzināšanu». Klausītāji tika agrāk iepazīstināti ar izvirzītajiem jautājumiem — «Kā šodien izprast telciena «Darbs radīja cilvēku» aktualitāti?», «Sistemātiskas mācības — mūsdienu prasība. Kā to saprast?», «Kā jūs izprotiet darba kolektīva lomu jaunā cilvēka personības veidošanā?».

Diskusijai gatavojās visi. Klausītāji izmantoja marksisma-lenīnisma pirmavotus, partijas un valdības dokumentus, materiālus pedagoģijā un presē. Lai diskusija noritētu organizēti, iepriekš individuāli aprunājos ar dažiem klausītājiem, lūdzu viņus izteikt

savas domas un tās pamatot, un tikai tad diskusijā iesaistīju pārējos.

Panākumus noteica klausītāju nodietns sagatavošanās darbs, labvēlīgais psiholoģiskais klimats seminārā, jautājumu ievirze pareizā gultnē. Noslēgumā rezumēju diskusijas gaitu, klausītāju uzstāšanos, ierosināju izmantot «Ieteikumus diskusijas dalībniekiem». Tādi, piemēram, ir: «nebaudies uzstāties pirmais», «sākot uzstāšanos, nekad nesaki: «Biedri, es ļoti uztraucos!», «izmantojot gudrus citātus, raugies, lai tavas personīgās domas neskanētu kontrastā ar tiem», «nekastrēties izteikt domas, kas nesaskan ar citu viedokli — tā taču ir diskusija». Tā kopīgi ar klausītājiem apgūstam māku, kas tālāk tiek nodota skolēniem.

Izmantoju arī tādu aktīvo darba formu, kā problēmu situācijas, praktiskos uzdevumus klausītājiem, lietiskās spēles, Pēdējo es tikai sāku pielietot, tādēļ vēl daudz neskaidrību. Spēles mērķis, pēc manām domām, ir pārbaudīt kolektīva locekļu spēju darboties savstarpēji, lai risinātu grūtus jautājumus un problēmas. Piedāvātajās spēlēs visi to dalībnieki saskaņā ar doto situāciju, pilda kopīgu uzdevumu — pedagoģiskā procesa projektēšanu. Zinot, kāda kāda loma pedagoģiskā procesa vadīšanā ir skolotāja personībai, novadīju lietisko spēli «Pedagoģa personības īpašības».

Liela nozīme ir noslēguma nodarbībai. Mūsu skolā jau vairākus gadus tā notiek kā zinātniski praktiskā konference. Skolotāji uzstājas ar ziņojumiem, propagandists veic mācību gada rezultātu rezumējumu, izvirza uzdevumus jaunajam. Konferencēs laikā atveram skolotāju darbu — lietiskās mākslas izstrādājumu, ceļojumu fotogrāfiju un citu interesantu lietu izstādes. Domāju, ka konference palīdz saņemt, cik stabilas ir uzkrātās zināšanas marksisma-lenīnisma teorijā, psiholoģijā, pedagoģijā.

A. NIKITOVA,
Līvānu 1. vidusskolas propagandiste

Lauksaimniecības dzīvnieku mākslīgās apsēklošanas organizācijā starp autovadītājiem ir daudz jauniešu. Viņi sekmīgi veic savus pienākumus, neatpaliek no pieredzējušajiem darbiniekiem. Katru nedēļu autovadītājiem jāizbrauc noteikts maršruts pa rajona saim-

niecību liellopu fermām, jāveic arī apsēklotāja palīga pienākumi. Gadās, ka jāstrādā arī sesdienās un svētdienās. Puiši ir apzinīgi. Viņi regulāri veic automašīnu tehniskās apkopes, ekonomē degvielu un smērvielas. Labāko autovadītāju vidū ir Nikolajs Melnis, Aivars

Bulmeistars, Arturs Malnačs un citi autovadītāji, kuri vienmēr godam tiek galā ar visiem uzdevumiem.

ATTEĻA: labākie autovadītāji Nikolajs Melnis, Aivars Bulmeistars un Arturs Malnačs. J. ZANDES foto

Brīdī pirms starta

Ko darīt pēc vidusskolas beigšanas, vajadzētu būt skaidrībā jau pirms izlaiduma dienas. Iespējams, ka daudziem absolventiem par nākošo dzīves vietu kļūs Jelgava un kāda no studentu deviņu kopmitņu istabām. Bet 75 studentiem no vairākiem simtiem Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā jaunuzņemtajiem būs apliecības ar ierakstu «Pārtikas rūpniecības tehnoloģijas fakultātes piena un piena produktu tehnoloģijas, rūgšanas tehnoloģijas vai sabiedriskās ēdināšanas tehnoloģijas un organizācijas specialitāte». Bet tad jau aiz muguras būs iestāju eksāmeni ar visām grūtībām un pārsteigumiem, uzņemšanas komisijas sēde, imatrikulācijas akts.

Pārtikas rūpniecības tehnoloģijas fakultātes pirmā kursa studentiem mācības sākas ar darbu LLA mācību un pētījumu saimniecībā «Veauce». Kopīgi novācot ābolus un kartupeļus, var tuvāk iepazīt nākamās studiju biedrus.

Rudens talku mēnesis paiet ātri. 1. oktobrī akadēmijā vienmēr svin Azemitoloģa svētkus, kuros arī mūsu fakultātes pirmkursnieki rāda savu māku un kopā ar pārējo fakultāšu pirmo kursu pārstāvjiem nodod studentu zvērestu.

Svētki ātri beidzas. Sākas gara darba diena — semestris. Jā klausās un jāpieraksta lekcijas, jāsaņem atbilstošs nodarbības. Un kur vēl mājas darbi visdažādākajos tehniskajos un mazāk tehniskajos priekšmetos, par kuriem nebija ne jausmas, mācoties vidusskolā. Vēlās vakara stundās ilgi nenodziest gaismas kopmītnēs rasētāvā, jo jāsaņem

darbi inženiergrafikā, kā arī kursa darbi.

Semestrim seko sesija, kuras laikā jākārto eksāmeni. Ziemas brīvlaiks beidzas, un atkal sākas semestris. Pavasara pusē laiks aizlido vēl ātrāk, jo darbu tik daudz: jāmacās, jāgatavojas pasdarbības skatei, jānokomplektē celtnieku vienības, sākas prakse un tā tālāk.

Pārtikas tehnoloģu topošā maīna prakses aizvada gan maizes klaipinūs kastēs rindojojot, gan saldējumu šķirojojot, vārdu sakot — visdažādākajos konveijera līnijas posmos kā Latvijā un Īgaunijā, tā Kabardas—Balkārijas APSR. Vēlāk prakses uzdevumi kļūst komplētāki un beidzas ar visu ražošanas procesu vadīšanu. Bet līdz tam ir garš ceļš plecu gadu garumā ar fizikas, ķīmijas, mikrobioloģijas, elektrotehnikas, iekārtu, ekonomikas un vēl daudzu citu priekšmetu apgūšanu.

Vai tas ir grūti? Uz šo jautājumu būs dažādas atbildes. Latviešiem ir sakāmārs: «Nevienam milti nebirst nemiāmi.» Tāpēc tiem, kuru nākotnes nodomi saistās ar pārtikas tehnoloģiju, būtu ieteicams savas izvēles pareizību pārbaudīt, ne tikai ar visu iepazīstoties atvērto durvju dienās, bet arī dodoties ekskursijās uz pārtikas rūpniecības uzņēmumiem.

Bet mēs, šodienas studenti, jūms droši sakām: «Nāciet mūsu pulkā! Pie mums ir grūti, bet ļoti, ļoti interesanti!».

L. KERUBIŅA,

Pārtikas rūpniecības tehnoloģijas fakultātes IV kursa studente

V. Majakovska Rakstu izdevums

V. Majakovskis — Lielā Oktobra, jaunās pasaules dzejnieks. Viņa daiļrade neatkarīgi no tā, vai tā ir lirika vai proza, ir ļoti savdabīga, īpatna un spilgta, ne atkārtojami individuāla.

Ar lirisku sīrsnību un episku dīzenumu V. Majakovskis tajā atēllo padomju tautas varoņīgo cīņu laikā, kad notika dziļš lūzums visas cilvēces vēsturē.

Aprīnojamais talantīgums, organiskā saistība ar sociālistisko revolūciju padarīja V. Majakovski par vienu no izcilākajiem XX gadsimta dzejniekiem, viņš atšķīra jaunu dzejas vēstures lappusi. Savus jauna ceļa meklējumus mākslā dzejnieks pakļāva uzdevumam atrast pēc iespējas elastīgākas un ietekmīgākas formas dzejas līdzdalībai komunistiskās sabiedrības celšanā.

Lieliska dāvana lasītājiem būs PSKP CK izdevniecības «Pravda» 1987. — 1988. gadā klajā laistie V. Majakovska Raksti krievu valodā divos sējumos, kuros tika iekļauti dzejoļi, poēmas, lugas, raksti un vēstules.

Bezlimita parakstīšanās ļaus apmierināt visu V. Majakovska daiļrades cienītāju pieprasījumu pēc šī jaunā izdevuma. Tā aptuvenā cena 7 rubļi, no kuriem 2 rubļi jāņemaksā, noformējot parakstīšanās. Gaidām grāmatu draugus mūsu grāmatnīcās — Rīgā, Parakstāmās literatūras grāmatnīcā (Kirova ielā 63), kā arī rajonu grāmatnīcās līdz 1986. gada 1. septembrim, kad beigsies parakstīšanās.

D. VITOLA

Paaugstinās darba efektivitāte

KAMCATKAS PETROPAVLOVSKA. Vienu dienu pirms noteiktā termiņa var doties reisa tie kuģi, kuros remontē V. Varivodas vadītā komjauniešu un jauniešu kompleksā brigādē, kas strādā apvienības «Kamcātrīprom» kuģu remonta rūpnīcā «Preza». Šajā laikā katrs traleris caurmērā nozvejo 440 centnerus zivju. Tādējādi brigādes efektīvais darbs ļauj papildus iegūt desmitiem tonnu zivju produkcijas. Tādu lielu kompleksu kolektīvu kā šī brigāde kuģu remonta nozarē pagaidām vēl nav

daudz. Tas arī saprotams: pirmajā brīdī šķiet, ka nelielas brigādes ir mobilākas un vieglāk vadāmas. Taču tām bieži rodas grūtības sakarā ar apgādi, izceļas konflikti ar saskarīgo iekārtu darbiniekiem. Kompleksu kolektīvu no šādām grūtībām pasargā pati tās organizācijas forma. V. Varivodas vadītājā brigādē ir 22 cilvēki. Pašlaik rūpnīcā izstrādā tādas brigādes variantu, kurā būs 40 vai pat 60 strādnieku.

TASS

Loģiski, ka jebkuras pilsētas ledzīvotāji rūpējas par tās labklājību, interesējas par tālākām attīstības perspektīvām. Viņus uztrauc arī vēl neatrisinātās problēmas. Līvāniešiem tāda ir sadzīves pakalpojumi. Un tāpēc redakcijai raksta vēstules, zvana pa telefonu — visi grib zināt, kad beidzot Līvānos varēs bez liekas laika tērēšanas un nevajadzīgas nervu bojāšanas pašūt kleitu vai mēteli, iegūt savu īpašumā labas kvalitātes fotogrāfiju vai izveidot modernu frizūru.

Par to, kāpēc strauji augošajā un rūpnieciskajā pilsētā izveidojusies saspringta situācija sadzīves pakalpojumu sniegšanā ledzīvotājiem un kas ietilpinots stāvokļa uzlabošanā, lūdzām paskaidrot rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktoru **VILHELMU VELECKI**. Lūk, ko viņš pastāstīja.

— Patiešām, līvāniešiem ir pamats neapmierinātībai. Pirms pāris gadu desmitiem, kad no deva ekspluatācijā esošo sadzīves pakalpojumu namu, vajadzības bija daudzārt mazākas. Šajā laikā augusi pilsēta, vairojies tās ledzīvotāju skaits.

Vajadzīgas telpas, bet pēdējo piecpadsmit vai divdesmit gadu laikā par valsts centralizētajiem

kapitālajiem ieguldījumiem būvētajos objektos sadzīves pakalpojumu sfērā nav atvēlēts neviens kvadrātmeters. Savu saņēmušas tirdzniecības organizācijas, sava daļa vajadzīga sadzīves sfērai. Vārdu sakot, šīs jautājums bija izlaists no rajona vadības redzes loka. Bet pilsētai taču ir saimnieks — Tautas deputātu padomes pilsētas izpildekmitēja, kuras vistiešākais pienākums būtu gādāt par to, lai projektētu, ietvertu plānā un par valsts kapitālajiem ieguldījumiem Līvānos būvētu nepieciešamos sadzīves pakalpojumu objektus, jo tie nedaudz procenti, ko šai sfērai varētu atvēlēt no starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskās apvienības būvētajiem objektiem, nau daš izteiksmē ir pārāk nieciņa summa, lai dotu reālu ieguldījumu.

Otrs virziens, kas situāciju varētu mainīt uz labo pusi, taču no kura jāatsakās, ir — būvēt pašu spēkiem. Rajona sadzīves pakalpojumu kombināts strādā jaunajos saimniekošanas apstākļos. Tas nozīmē, ka attīstībai var

Pakalpojumi ledzīvotājiem

izmantojot iegūto peļņu. Pagaidām šajā ziņā rezultāti nav iepriecinoši. Ar zaudējumiem strādā šuvēji, veļas mazgātava un pirts. Tas izskaidrojams ar cenu neatbilstību starp komunālajiem un sadzīves pakalpojumiem. Lai zaudējumus segtu, jāpalielina tautas patēriņa preču ražošana.

No Valsts plānā Sadzīves pakalpojumu ministrijai atvēlētajiem līdzekļiem Preiļu rajonam šajā plecgadē paredzēti tikai 600 tūkstoši rubļu kapitālajai celtniecībai. Kad tika spriests būvēt pirti Preiļos vai piebūvi esošajam sadzīves pakalpojumu namam Līvānos, svaru kauši nosvērās uz pirts pusi. Kāpēc? Tāpēc, ka Līvānos var atrast citu izeju no situācijas.

Frizētavu atslogot palīdz tas, ka vairākos lielākajos rūpniecības uzņēmumos atvērtas savas frizētavas. Tā ir Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā un Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā. Drīzumā līdzīga iespēja radīsies arī būvmate-

riālu un konstrukciju kombinātā strādājošajiem. Salonu darba laiks aizvien ir saskaņots ar uzņēmumu arodkomitejām. Zēl vienīgi, ka meistari reizumis tur sēž bez darba.

Patlaban tiek risināts jautājums par to, ka tuvāko divu gadu laikā jauncelāmajā daudzstāvu mājā rajona sadzīves pakalpojumu kombināta vajadzībām ledalīg vairāktīstābu dzīvoklī, uz kuru varēs pārcelties, piemēram, frizētava. Tādā gadījumā atbrīvosies telpas Komjaunatnes ielas namā, ērtāk varēs izvietoties un strādāt šūšanas ateljē darbinieki.

Tagad nedaudz par pakalpojumu kvalitāti un apkalpošanas kultūru. Apmeklētāji sūdzas par to, ka frizētavā garas rindas, ka rodas dažādas nesaprašanās ar meistariem. Frizieru skaitu palielināt nevaram, to neatļauj telpas. Domāts par apkalpošanas kultūras uzlabošanu.

Uzlabojies foto ateljē darbs, tur atrisinājies kadru jautājums.

Pagaidām gan strādā tikai viens speciālists, bet drīzumā no kursos atgriezīsies otrs. Apmeklētājiem vairs nebūs jāgaida garā rindā. Neregulēts arī ateljē darba laiks.

Vislielākie sarežģījumi ar modes ateljē, kura apkalpošanas jaudas ir visai nelielas, bet kārotāju pēc jauniem tērpiem daudz vairāk (it īpaši sezonas laikā, kad jāierobežo gan pasūtījumu pieņemšanas daudzums, gan, teiksim, virsdrēbju šuvēji jāpārkalificē par sieviešu kleitu meistariem). Atliek no ledzīvotājiem lūgt vienu, kā saka, par ragavām domāt jau vasarā.

Ceram, ka rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktora stāstījumā līvānieši radīs atbildes kaut uz nedaudziem viņus interesējošiem jautājumiem. Ceram, ka viņi būs arī saprotoši. Tikpat saprotošiem jābūt arī pilsētas saimniekiem. Ledzīvotājiem sniedzamo sadzīves pakalpojumu paplašināšana un uzlabošana nav nekāda modes lieta, tā ir nepieciešamība un laika prasība.

L. STRODE

MODES LIETA VAI NEPIECIEŠAMĪBA

MAZUĻU AUDZINĀŠANAI—KOMPLEKSA PIEEJA

Rajona pirmsskolas vecuma bērnu iestāžu darbinieku saime tāpat kā visa padomju tauta ir uzskūsi jaunu posmu — pilda XII piecgades uzdevumus. Bet vispirms ir jāatskatās uz to, kas paveikts XI piecgadē.

Darbu uzsākušas piecas pirmskolas vecuma bērnu iestādes (620 mazuļiem). Pēc tipveida projekta uzcelti «Rūķi» Līvānos, ir piebūvē ar slēgto peļdbasēnu Līvānu stikla fabrikas bērnudārzam (pagaidām tas ir vienīgais baseins rajonā, tur bērnus peldēt māca speciālists). Jaunas, plašas telpas saņēmuši Oškālna, K. Marksa kolhozu, bet pielāgotas — M. Gorkija un Raiņa kolhozu mazuļi.

Savu rindu uz bērnudārzu gaida vairāk nekā 300 mazo priekšnieki. Bet šo iespēju saņemt varēs tikai 55. Tāpēc asi izteikta ir nepieciešamība pēc jaunām telpām. 12. piecgadē plānots nodot ekspluatācijā jaunceltnes gan Preiļos, gan Līvānos (420 vietām), būs trīspadsmit bērnudārzī laukos (780 vietām). Vietu skaits tad rajonā palielināsies par 1100, kas kopumā būs gandrīz divas reizes vairāk nekā 11. piecgadē.

1980. gadā rajona sabiedris-

kajā audzināšanas sistēmā bija aptverti 26,7 procenti pirmsskolas vecuma bērnu, bet piecgades pēdējā gadā jau 52,1 procentus. Kad šajā piecgadē tiks realizēts kapitālās celtniecības plāns, skaitlis palielināsies līdz 70 procentiem.

Kādi bija galvenie uzdevumi, kas pirmsskolas vecuma bērnu iestādēm tika izvirzīti pagājušajā piecgadē? Mazuļu fiziskās audzināšanas pilnveidošana, bērnu veselības nostiprināšana un saslimstības samazināšana, darb. audzināšana, bērnudārza, ģimenes un skolas sadarbības nostiprināšana, nodarbību efektivitātes paaugstināšana, labāko audzinātāju darba pieredzes apkopšana un popularizēšana. So uzdevumu izpilde ir analizēta divās pirmsskolas vecuma bērnu iestāžu darbinieku konferencēs, kā arī daudzās sanāksmēs un semināros.

Lūk, rezultāti. Uzlabojot pedagogu un mediķu sadarbību, ievērojami samazinājies bērnu saslimstība. Piemēram, 1980. gadā slimības dēļ ik bērns rajonā neapmeklēja bērnudārzu vidēji 18 dienas, bet 1985. gadā jau tikai 7,5 dienas. Visveselīgākie mazuļi ir Līvānu eksperimentālās bio-

ķīmiskās rūpnīcas bērnudārzā, kur ikviens tā audzēknis gada laikā ir slimojis tikai 5,9 dienas.

Uzlabots mācību un audzināšanas darbs, nostiprināta materiālā bāze, jo šos jaunumus regulāri uzmanīja arī rajona izpildkomiteja. Vairākas pirmsskolas iestādes ir radušas iespējas papildus paredzētajam organizēt dažādus mākslinieciskās pasdarbības pulciņus, nodarbības ritmiskajā vingrošanā un tēlotājā mākslā.

Tas, kāds būs mūsu zemes jaunais pilsonis, lielā mērā atkarīgs no audzinātājas, no tā, kā viņa mācījusi mazajiem zināšanas, kā aicinājusi lūkoties uz pasauli. Daudzveidīgu, mērķtiecīgu darbību bērna personības veidošanā var veikt tikai pedagogs ar augstām profesionālās meistarības un tikumiskajām īpašībām. Rajona pirmsskolas iestādēs ir daudz pedagogu, kuri strādā radoši, ar lielu atdevi. Valentīna Gavare no Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas bērnudārza, Antonīna Lesovaļa, Zoja Petrova no «Rūķi» Reģina Cīvkule un Aina Džeriņa no «Pasaciņas» ir audzinātājas, kas daudzus gadus, bet jau pierādījušas, ka viņu izvēlei

nav gadījuma raksturs. Arī daudzi citi pedagogi ir lieliski speciālisti.

Aizvadītajā piecgadē pilsētu pirmsskolas vecuma bērnu iestādes pratušas izveidot un nostiprināt sadarbību ar šefu uzņēmumiem — Preiļu siera rūpnīcu, VLRTNK rajona apvienību, starpkolhozu celtniecības organizāciju, sadzīves pakalpojumu kombinātu, Līvānu pārvietojamo mehānizēto kolonnu un citām organizācijām.

Taču vairāki uzdevumi vēl palikuši neatrisināti. «Pienenīte» piemēram, atvērta jau 1979. gadā (bērnudārzs paredzēts 90 vietām), taču tajā darbojas tikai divas grupas. Kolhozos «Dubna» un «Dzintars» bērnu ir pietiekami. Tātad nav galvu palauzījusi ciema izpildkomiteja, saimniecību bērnudārzu vadība.

Zems pagaidām ir arī kadru kvalitatīvais sastāvs. No 186 pedagogiem tikai 21 ir augstākā izglītība, neklātienē augstskolās mācās 12 cilvēki.

Viens no mūsu tuvākajiem uzdevumiem ir bērnu tikumiskās, darba un estētiskās audzināšanas vienotības nodrošināšana, balstoties uz uzkrāto materiālo bāzi. Lielāka uzmanība jāvelti audzi-

nātāju un bērnu savstarpējām attiecībām, mazuļu spēju attīstīšanai, apzinātas disciplīnas un atbildības ieaudzināšanai, kā arī patriotiskajai audzināšanai uz dzimtās puses tradīciju pamata.

Mācību procesā uzmanība jāakcentē uz pirmsskolas vecuma bērniem, jāizveido optimāla mācību un metodiskā bāze. Stingri jāievēro arī visas mācību un audzināšanas programmas prasības. Jābeidz pāreja uz krievu valodas mācīšanu piecgadīgajiem, jāuzsāk latviešu valodas mācīšanu krievu tautības bērniem.

Kompleksai jābūt pieejai bērnu fiziskās audzināšanas pasākumiem. Jārīko plašas sporta spēles, sporta svētki, jāveic norūdišana. Par bāzes iestādi fiziskajā audzināšanā var būt Līvānu stikla fabrikas bērnudārzs, kas sniegs metodisko palīdzību.

Pastiprināti jāstrādā ar ģimenēm, vairāk jāorganizē pasākumi vecākiem, jāpastiprina pedagogiskā iedarbība uz ģimeni. Savlaicīgi jāatklāj sociālā riska ģimenes un darbam ar tām plašāk jāizmanto vecāku darba kolektīvi. Tie ir uzdevumi, kuru īstenošanai vajadzīgs ne vien nopietns, bet arī radošs darbs.

V. MALNIECE,
tautas izglītības nodaļas pirmsskolas vecuma bērnu iestāžu metodīke

Bez resoru barjerām

Uz «Pravdas» Preses biroja kongresa delegāts, PSKP CK cīskā kompleksa darbinieku priekšsēdētājs M. RIZIKOVs.

— Visīsākajā laikā pilnīgi nodrošināt valsti ar pārtikas produktiem. Šādu uzdevumu agrorūpnieciskā kompleksa darbaļaudīm izvirzīja partijas kongress. Kāds uzdevums tā risināšanā, biedri Rīžikov, ir jūsu arodbiedrībā?

— Viens vienīgs: vispusīgi sekmēt Pārtikas programmas realizēšanu, vispirms kārtām izmantojot sociālistisko sacensību. Tā ar savu aizraujošo darba cīņas azartu vairo entuziasmu, jaunradi un iniciatīvu. Te ir tāpat kā sportā: šodien pārvarēta viena robežlīnija, bet jau rīt gaida nākamā. Tāpēc arodbiedrību organizācijām sacensība jāorganizē tā, lai vēlēšanās virzīties uz priekšu mājotu katrā cilvēkā.

— Un ne jau tikai uz priekšu, bet uz noteiktu mērķi...

— Neapšaubāmi, PSKP CK politiskajā referātā kongresam ešī tā tika novērtēta sociālistiskās sacensības loma: «Tā jābūt virzītai uz darba kvalitātes paaugstināšanu, ekonomiju un tautību, uz nosprausto robežlīniju sasniegšanu ikvienā kolektīvā, ikvienā darba vietā.»

Sacensībā tāpat kā ekonomikā nepieciešama intensifikācija. Un šeit es runāju ne tikai par pārorientēšanos uz kvalitatīvajiem rādītājiem. Jaunas prasības tiek izvirzītas visai darba sacensības organizācijai. Sākšu ar saistību pieņemšanu. Bieži vien tās pieņēma gandrīz vai standartveidā, pēc principa «Izejot no sasnēgtā». — Ko tur daudz galvu laužīt, nodarboties ar aplēsēm, — šķita dažiem sacensības organizatoriem, un viņi pieskaitīja pie visiem iepriekšējā gada rādītājiem vienu un to pašu skaitli — lai jau sacensās. Nekādas apspriešanas, nekādas rezervju meklēšanas nebija. Vārdu sakot, valdīja formālisms, šablons, kas ir pretrunā ar pašu sacensības dabu.

Labus galarezultātus var sasniegt tikai tad, ja uzvaru liek uz darba ražīguma un produkcijas kvalitātes paaugstināšanu, izmaksu samazināšanu, tas ir, uz intensīvajiem faktoriem. Protams, ja saistības ir zinātniski pamatotas un tās apstiprina precīzi aprēķini.

— Sēit, protams, pirmajā vietā izvirzās iepriekšējie sacensības organizācijas principi: atklātums, rezultātu salīdzināmība, iespēja atkārtot labāko pieredzi. Diemžēl, dažkārt tas aizmirstas...

— Tādējādi laupot sacensībai sacensības garu. Gadās, ka tās rezultāti tiek apkopoti tikai gada beigās: Cilvēki strādā un nezina, ko viņi paveikuši un ko iespējušī tie, ar kuriem viņi sacensās. Par kādu gan entuziasmu un

jautājumiem atbild PSKP XXVII locekļa kandidāts, agrorūpnieciskās arodbiedrības Centralās komitejas priekšsēdētājs M. RIZIKOVs.

par kādu iniciatīvu te var runāt? Tieši atklātums sacensības gaitā rada tādu darba sparū, ka katrs cenšas padarīt vairāk un labāk.

Un nav jāaizmirst vēl kas. Grūti runāt par sacensības garu, ja nav rezultātu salīdzināmības. Kā gan var sacensīties kā līdzīgs ar līdzīgu, ja, piemēram, zeme saimniecībās ir katrā savādāka, ja ar tehniku tās apgādātas dažādā mērā, ja tur atšķirīgas mājlopu šķirnes un tātad arī dzīvnieku produktivitāte. Pareizi rīkolas sacensības organizatori Baltijas republikās, ievērojami visus šos faktorus. Par kolhozu un padomju saimniecību uzvarētājiem šeit kļūst nevis tie, kas saražojuši vairāk produkcijas, bet tie, kas pratuši maksimāli likt lietā savas reālās iespējas. To precīzi noteikti palīdz kopā ar zinātniekiem izstrādāt ballu sistēmu.

— Pārtikas programmas realizēšana ir agrorūpnieciskā kompleksa darbaļaudju galamērķis. Un panākt to var tikai ar kopīgiem pūliņiem. Sacensībai jāveicina šos pūliņu apvienošana. Kādā veidā?

— Vislabāk ir agrorūpnieciskā kompleksa ietvaros organizēt partneru darba sacensību uz li gumsaistību pamata. Tiesa, šāda sacensība notika arī agrāk, taču resoru interešu atšķirības to bieži vien pārvērtā par tukšu formalitāti. Tagad, kad agrorūpnieciskais komplekss tiek vadīts, plānots un finansēts kā vienots veselums, kad uzvaru liek uz saimniekošanas ekonomiskajām metodēm, kad izveidota vienota agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrība, šāda sacensība iegūst jaunu spēku.

Aplūkosim Baltkrievijas PSR Sūciņas rajona un Lietuvas PSR Varenas rajona pieredzi. Vietējās saimniecības noslēdz sacensības līgumus ar remontētājiem, āgroķimikiem un pārstrādājošo uzņēmumu kolektīviem. Arbitru lomā ir rajonu agrorūpnieciskās apvienības un arodbiedrības rajonu komitejas. Savstarpējās saistības tiek pieņemtas sacensība iekļāvūšos kolektīvu pārstāvju kopējās sapulcēs. To izpilde arī ir sacensības rezultātu izvērtējuma kritērijs. Namats prēmiju izmaksāšanai, kuras sadala rajonu agrorūpnieciskās apvienības no saviem centralizētajiem fondiem. Racionāls kodojs te, manuorāt, ir. Taču vienu gribu piebilst: sacensība ir dzīva un radoša, tāpēc nedrīkst mehāniski pārņemt pat visinteresantāko pieredzi.

Sarunu organizēja

J. SABANOVs

Tagad Līvānu pilsētas un Jersikas ciema iedzīvotāji droši vien neatceras, kad un kādos apstākļos pilsētai tuvēja meža ciema teritorijā it kā tiši radītā plaviņā Līvānu sportisti ierīkoja stadionu. Apskaužams bija sabiedrības entuziasms — laukums tika izlīdzināts, izdarīti apzīmējumi, uzstādīti vārti. Uz mežu sāka stiepties sportisti, līdzjutēju, visu fizikultūras un sporta cienītāju taciņas un celiņi. Stadionos kļuva par savdabīgu finiša līniju, mērķi atsevišķu pilsētnieku un ģimeņu skrējieniem, uz šejieni tiecās tie, kuri rīta vai vakara stundās gribēja nodoties fizikultūras nodarbībām.

Sēit rīko treniņus BJSS futbolistu grupas, spartakiādes biokimikā, māju būvētāji un stiklinieki, tiek organizētas jauniešu sacensības.

Bet, kā tas bieži gadās, aiz istiem sporta cienītājiem labieķartotajā vietā sāka pulcēties skaļu kompāniju, pārgalvīgas

Stadionam vajag saimnieku

braukšanas, šašliku piekritēji. Aiz viņiem paliek haoss un atkritumi, kas nevarēja neradīt saprotamu protestu no zemes saimnieku puses — kolhoza «Rīts» valdes un Jersikas ciema izpildkomitejas.

Pirmais tika slēgts piebraucamais ceļš, kas atradās vistuvāk pilsētai. Tad saimniecības vadības solis bija attaisnojams un saprotams. Lieta tā, ka meža pusē šī ceļa malā atradās liela, neuztosta peļķe, kuru abpaucot, noteikti trāpīsi kolhoza laukā, nodarot pāri sējumiem. Bet diez vai atzīsīm par pareizu kolhoza vadības nostāju tagad, kad pāraktas un aizbarikadētas ar kmeņiem un kokiem, aizlēgtas ar celazīmēm pratiski visas pieejas stadionam.

Jā, iespējams, ka sportistiem, kas šeit terodās ar savu transportu, lai atvestu nepieciešamo

inventāru, ceļi uz stadionu tiešām ir ciet. Bet jāšaubās, vai tā ir ar vieglas laika pavadišanas tīkotājiem.

— Es neesmu pret sportu un sportistiem. Lūdzu, nāciet un sportojiet, — saka kolhoza «Rīts» valdes priekšsēdētājs V. Valvods. — Bet esmu pret nekārtību un stadionam tuvējā meža piegružošanu. Griezīs pilsētas izpildkomitejā. Lai novāc atkritumus un sporto.

Bet vai ir reāli vienai pašai pilsētas izpildkomitejai atbildēt par meža tīrību? Jautājums sarežģīts un sen nobriedis. Daudzi lieto stadionu, bet nav tam saimnieka, kārtības ievēdēja. Tādām ir jābūt, un vajag rūpēties gan ciema, gan pilsētas izpildkomitejām, gan kolhoza valdei, vienojoties kopīgi.

L. GALAKTIONOVA

Pēc agrorūpnieciskā kompleksa pasūtījuma

VLADIMIRA. Vladimīras teritoriālās celtniecības pārvaldes 1. celtniecības tresta pārvietojamās mehānizētās kolonnas speciālisti ieteikuši saimniecībām drošāku lopbarības glabāšanas metodi. Sienu tagad novietos glabātavās, kas būs būvētas no

saliekamā dzelzsbetona. Mainījies priekšstats arī par skābarības tranšeju. Tā vairs nav zemē izrakta bedrē, bet gan taisnstūra formas mūra «vertne uz betona paaugstinājuma. Pēc agrorūpnieciskā kompleksa pasūtījuma kopš šā gada sākuma

kolhoziem un padomju saimniecībām jau nodoti 15 jauni lauksaimniecības objekti. Līdz liemošanas perioda beigām parastajā tranšejā sabojājas līdz 30 procentiem skābarības vai skābsiena.

TASS

Pie mums viesojas

„Savādnieki“

Literāras programmas ar humoristisku ievirzi pašlaik ir populāras un to ir ne mazums. Taču reti kādam no mūsu aktieriem izdodas stāstus, feletonus, dziesmas apvienot izradē. Latvijas PSR Valsts filharmonijas māksliniekam Borisam Batavinam tas sadarbībā ar režisoru V. Tačillnu ir izdevies. Tā radušies izradē «Savādnieki» pēc A. Kaņevska stāstu krājuma motīviem.

Izradē ir ļoti muzikāla, tajā bez monologiem un feletoniem ir arī daudz dziesmu, kupleju, muzikālu intermediju... Te liels nopelns jaunajam planistam Edmundam Ramoškam, kurš veidojis visu izrades muzikālo norformējumu un vienlīdz telcamī spēlē gan klasisko, gan dzeza mūziku, brīvi improvizē par pazīstamu dziesmu tēmām.

A. Kaņevska stāsti par raibajiem piedzīvojumiem kādā Odesas namā un pagalmā pārvērtušies par aizraujošu; jautru un neparastu izrādī, kuras zemteksts liek padomāt arī par nopietnām lietām.

«Savādnieki» nesēn piedzīvoja veiksmīgu pirmizrādi Rīgā, bet 30. maijā to varēs noskatīties arī Preiļu publika.

ATTELA: uz skatuves Boris Batavins.

L. ASME

Piedāvā rajona bibliotēka

Izvēloties profesiju, jauniešiem lieti noderēs sērija «Tava nākamā profesija» iznākusi J. Baloža un M. Rostovska grāmatā «Lauksaimniecības mehanizators». Tā iepazīstina ar lauksaimniecības mehanizatora profesiju, šī darba īpatnībām un svarīgo nozīmi tautas saimniecībā.

V. Birkavs savā grāmatā «Zinātne pret noziedzību» populārā valodā izgaismo jautājumus par dažādu zinātņu nozaru sasniegumu izmantošanu cīņā pret noziedzību kā sociālu parādību.

Lasītāju iecienītā sērija «Sargāt savu tēvu zemi» varēsiet iepazīties ar J. Vorobjova un D. Kočetkova grāmatu «Par agru atvadīties». Tas ir dokumentāls stāsts par Padomju Savienības Varoni Polu Armānu jeb Pēteri Pauli Tiltiņu. Viņš ir visā padomju zemē pirmais tankists, kam piešķirts Padomju Savienības Varona nosaukums. Dokumentālais stāsts vēsta par slavenā

latviešu tautas dēla, izcilā militārā darbinieka, internacionālista dzīvī Latvijā, Francijā, par kaujām Spānijā un Lielajā Tēvijas karā.

Loti interesanti sakopota tematiski veidotā dzejoļu izlase «Maize aug». Krājumā pārstāvēta labākā padomju literārā mantojuma daļa. Briestošas maizes smarža. Apsēts tīrums. Zeme. Lasot šo dzeju, jūs jutīsiet, cik aizsargājama ir mūsu zaļā zeme, daba.

«Cilvēka ceļš man tēlojas kā gājiens gar krastu. Viļņi nesauzīgi noslauka pēdas, un tomēr tās kaut kādā brīnumainā kārtā paliek», saka M. Birze savā atmiņu grāmatā «Pēdas gar krastu». Reizē ar rakstnieku izstāties Kurzemes pusē, iepazīsities ar tās cilvēkiem, dabu.

Nevienam nav svešs rakstnieka un publicista E. Hānberga vārds. Jaunajā darbā «Un atskrēja melns telš», ko viņš ir nosaucis «Meklējumi, atradumi

un pretrunas lauku mainībā», rakstnieks atkal runā par aktuālām lauku dzīves problēmām, par veiksmīgiem atradumiem un stridīgām, pretrunīgām parādībām. Autors cenšas modināt katrā lasītājā zemes saimnieka apziņu.

T. Jarmolinskas tulkojumā no krievu valodas jūs iepriecinās ievērojamā krievu padomju dzejnieka J. Jevtušenko romāns «Ogu vietas». Lasot to, jūs iepazīsities ar geoloģiskās izpētes ekspedīcijas darbu. Romānā izskan doma par dažādu profesiju, dažādu zemju un dažādu laikmetu cilvēku ciešo saistību.

Ukrainu rakstnieka Mikolas Olijņika plašais romāns «Ziluki» veltīts kādam Ukrainas ciemam. Jūs iepazīsities ar tā iedzīvotājiem un tuvāk tieši ar Ziluku ģimenes locekļu likteņiem. Sižets spraigs, aizraujošs.

DZ. STUPANE,
rajona centrālās bibliotēkas bibliogrāfe

Skolas sporta svētki

Pirmie pavasara ziedi, cerīgi jau reibina ar savu smaržu. Tas ienes savu noskaņojumu arī skolās. Pretī vasarai mēs devāmies sporta tērpos, ar mugursomām, ar bumbām un badmintona raketēm rokās, jo Līvānu 1. vidusskolas stadionā notika sporta svētku parāde.

Sportistus un skatītājus sveica skolas direktore A. Nikitova, šefu kolektīva — Līvānu stikla fabrikas pārstāvis — partijas biroja sekretārs I. Sņikers. Sporta svētku tūpinājums noritēja kolhoza «Rīts». Dodoties turp, mēs nolikām ziedus Lielajā Tēvijas karā kritušo atdusas vietā.

Klāt arī kolhoza «Rīts» stadions, kur notika sacensības jautrās stafetēs, bumbiņas, granātas mešanā. Možu garastāvokli un sportisku noskaņojumu vairoja pūtēju orķestra mūzika, bet svētkiem krāsaināku norisi — pašdarbības priekšnesumi: dejas,

dziesmas, aerobikas vingrojumi. Mums patika, ka sporta sarakstos tik aktīvi piedalījās skolotāji un vecāki. Uz starta izgāja ģimeņu komandas. Masveidīgi, organizēti, disciplinēti un aizraujoši bija sporta svētki, ar kuriem ievadījām vasaras sporta sezonu. Un lieliskais noskaņojums, kas bija gan jaunāko, gan vecāko klašu skolēniem, palīdzēs sekmīgi pabeigt mācību gadu. Īpaši astoto un vienpadsmito klašu skolēniem, kuriem sākas visatbildīgākais mācību posms — eksāmenu laiks.

Bet vasara lai paliek sportam: peldēšanai, vieglatlētikai, pārgājieniem.

L. KAKTIŅA,

Līvānu 1. vidusskolas 11. b klases audzēkne

Redaktora v. **A. RANCĀNS**

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mehanizācijas,

lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.

Tehnikumu belgušie iegūst zootehniku, tehniku mehāniku vai tehniku celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajosursos uzņem jauniešus un jauniešes ar

astogādīgās skolas izglītību, bet otrajosursos — ar vidusskolas izglītību.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Visās specialitātēs uzņem tehnikumā bez iestājeksāmeņiem.

Dokumentus pieņem līdz 5. jūlijam.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli

(086. y veidlapa). 5 fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas, norikojums audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Satiksmē ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Glužņeva — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, p. n. Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefons: Lūznava 314, 481, 490.

Administrācija

GODĀJAMĀS JAUNĪETES!

Rīgas profesionālā tehniskā vidusskola «Rīgas manufaktūra» uzņem audzēknes 1986. — 1987. mācību gadam šādās nodalās:

mašīnu operatore, priekšdzīju meistare, vērpēja, tinēja, audēja, gatavās produkcijas kontrolle-re.

audumu apdarinātāja. Uzņem jauniešes ar 8 — 11 klašu izglītību bez iestājeksāmeņiem. Mācību ilgums 1 un 3 gadi. Trīsgadīgajās grupās iegūst specialitāti un vidējo izglītību. Stipendija — 40 rubļi.

Vidusskolas absolventēm mācību ilgums 1 gads. Stipendija līdz 70 rubļiem mēnesī.

Visām audzēkņēm mācību laikā simtprocentīgi izmaksā nopelnīto darba algu.

Bez tam audzēknes tiek nodrošinātas ar divreizēju bezmaksas ēdināšanu, specapgērbu un bezmaksas braukšanas biļetēm pilsētas transportā.

Darba un mācību režīms — piecu dienu nedēļa.

Audzēknes tiek nodrošinātas ar dzīvojamu platību. Mācības notiek krievu un latviešu valodā.

Mācību sākums 1. septembrī. Var mācīties sagatavošanas kursus, lai pēc tam mācītos augstskolās un tehnikumos.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti: dzimšanas apliecība, dokuments par izglītību, reflektanta un vecāku iesniegums,

raksturojums no skolas, medicīniskā izziņa (286. veidlapa), 4 fotokartītes.

Izziņa no dzīves vietas. Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.30.

Adrese: 226024, Rīga, Murgāņu ielā 1, telefoni 521687, 522860. Jābrauc ar 1., 14., 32., 34. autobusu līdz pieturai «Rīgas manufaktūra» (Juglas rajons). Dokumentus var iesūtīt pa pastu.

Profesionālā tehniskās vidusskolas administrācija

PĀRDOD motociklu MT-10. Zvanīt — 23388.

FABRIKAS «ASOTĒ» LĪVĀNU SOSANAS CEHAM vajadzīgas

šuvējas motoristes un viņu mācekļes, kā arī vidusskolniece darbam vasaras brīvdienās.

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA ADMINISTRĀCIJA

paziņo, ka 30., 31. maijā un 1. jūnijā Preiļu pilsētas pirts sakarā ar ūdensapgādes un apkures sistēmas kapitālo remontu būs slēgta.

UZŅEM «B» un «C» kategorijas autovadītāju sagatavošanas kursos dienas un vakara nodalā. Mācību sākums 1986. gada 1. jūlijā. Norikojumus uz kursiem iesniedz Jēkabpils 8. autokombināta kadru daļā Rīgas ielā 224, telefons — 21196.

Rožupes ciema Tautas deputātu padome rīko

MIRUSO ATCERES DIENU 1986. gada 21. jūnijā

Skrūzmaņu kapos plkst. 11.00, Mežāncānu kapos plkst. 12.00, Mālnieku kapos plkst. 13.00, Mucenieku kapos plkst. 15.00, Pēternieku kapos plkst. 16.00, Gercānu kapos plkst. 17.00;

1986. gada 22. jūnijā Muktupāveļu kapos plkst. 11.00, Rusinovas kapos plkst. 12.00, Puduļu kapos plkst. 13.00, Kivlenieku kapos plkst. 15.00, Vilmaniešu kapos plkst. 16.00.

Tēvs mūžu kā akmeni nolika Aparta tīruma malā. Ar delnu sviedrūs norausa Un nopūtās... darbs nu ir galā. (Z. Purvs)

Dalām lielo sāpi kopā ar Jāni un Staņislavu Lietauniekem, no TEVA uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Rīts» mehanizatoru un šoferu kolektīvs

Pār tevi smilšu klusums klāts, Vien paliek atmiņas Un tava mūža stāsts. (J. Rūsiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību FELIKSA ANTONA d. SONDORA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Dzirkstošā saule, silti jo silti Sasildi balto dzimtenes smilti. (L. Vāczeris)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, JĀNI MAZURU uz smiltāju izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Tas viss notika pēkšņi un strauji, Pielija sāpju un asaru trauks. (Z. Purvs)

Izsakām patiesu līdzjūtību Albertam Micānam sakarā ar BRĀĻA traģisko nāvi.

VLRTNK Preiļu rajona apvienības administrācija un arodkomiteja

Tu esi katram viena, tomēr tikai viena,

Pie kuras kā pie saules bērni turas klāt,

Un tāpēc ir tik grūti, zaļām skujām birstot, Uz mūžu smagai zemei tevī atdot, māt. (V. Zariņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Ivanam Skobeļevam sakarā ar MĀTES nāvi.

M. Gorkija kolhoza valde

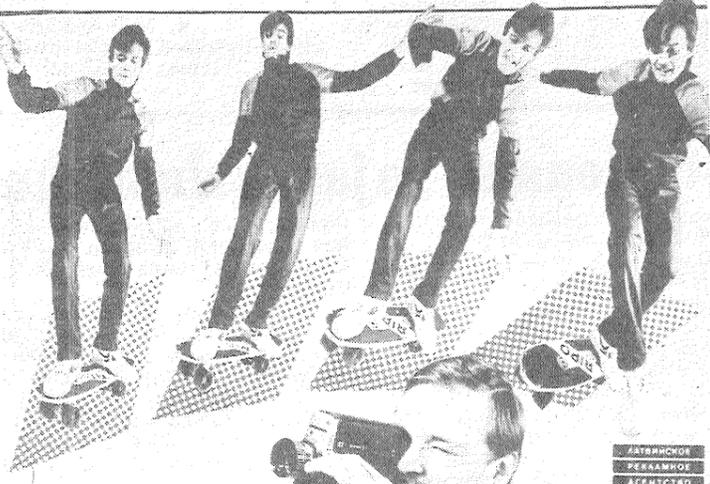
Kā senāk ziedēs rožu krūms aiz loģa,

Kā senāk smaržos baltais ābolīņš,

Tik sētas vērtos sagaidīt vairs nenāks Un savu roku nesniegs pretim tēvs. (J. Rūsiņš)

Skumju brīdī esam kopā ar Mariju Pastari, TEVU uz smiltāju izvadot.

«Lauktechnikas» rajona apvienības administrācija un arodkomiteja

Cik nepatīkami, kad kinokameras atspere atslābst, un tieši tai brīdī, kad jāuzņem svarīgākie kadri...

«AURORA» NEKAD JŪS NEPIEVILS,
«AURORA» VIENMĒR GATAVA DARBAM!

Kinokameras «AURORA» elektriskais dzinējs ļauj filmēt garas epizodes. Tai ir bezparalakses skatu meklētājs. Ekspozīcija iestādās automātiski. Filmas «Super-8» pārlādēšana — ar kasetēm.

«AURORAI-215» ir objektīvs «Agat-14» ar mainīgu fokusa attālumu. Kameras cena 160 rbl.

«AURORAI-219» — objektīvs «T-55» ar pastāvīgu fokusa attālumu. Kameras cena 110 rbl.
CRKO «Rassvet»

Latvijas reklāmas agentūra

DAGDAS
64. PROFESIONĀLI
TEHNISKĀ VIDUSSKOLA
uzņem audzēkņus 1986. — 1987. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists — «C» kategorijas autovadītājs, melioratīvo darbu mehanizators — «C» kategorijas autovadītājs, mehanizētās slaukšanas meistars, virsdrēbju šūšanas šuvēja motoriste. Mācību laiks 3 gadi. Mācības

notiek krievu un latviešu valodā. Ir kopmītne. Var izmantot visus atvieglojumus, kuri paredzēti profesionāli tehnisko skolu audzēkņiem: bezmaksas uzturs, formas un darba tērpi. Tie, kuri mācās lauku specialitātēs, saņem stipendijas.

Skolā ir bibliotēka, aktu un sporta zāles, sporta komplekss, ēdnīca, darbojas sporta sekcijas un priekšmetu pulciņi.

Dokumentus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas.

Skolas adrese: Krāslavas rajons, Dagda, Brīvības ielā 3. Tālrunis 53559.

J. RAINA MUZEJA
JASMUIŽĀ

šī gada 30. maijā plkst. 14.00 izstāžu «I. Krollas keramika un G. Krolla grafika», «S. Vilcāna (tēva) un S. Vilcāna (dēla) ke-

ramika», «M. Caunes fotogrāfijas un J. Zūgova keramika» autoru tikšanās ar apmeklētājiem. Atceres brīdīs keramiķa Andreja Paulāna izstādē sakarā ar 90. dzimšanas dienu.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietnieciņi izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības no. daļai — 21759, vēstju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves no. daļai — 22203, informācijas no. daļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 453 eks. (latv. val. 9 714 eks., krievu val. 3 739 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. 1. nos. Iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 666.